

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

december ■ 2018

Štalica? Ne, štala!

Sem moški. Pa tudi mož in oče. Šestim otrokom. Si predstavljate, kako je, ko si žena želi, da bi bilo praznovanje božiča kot v sladkih reklamah, otroci pa so stari 3, 5 in tja do 19 let (z vsemi pubertetnički vred)? Vsi se srečni smehljajo, prijazni so drug do drugega, vse je lepo pospravljeno, lepe lučke migljajo in v ozadju cinglja Coca-colina Božičkova pesmica.

Kako pa je v realnosti? Eden bi rad »visel« na internetu, drugemu se ne ljubi postavljati jaslic, noben seveda ne bi nič pospravil, najmlajša dva pa tako vse sproti razmečeta ... Bili smo zavedeni! Žena je na srečo že pred časom sklenila, da potico pečemo samo takrat, ko nam je to v veselje. Če smo »razštelani«, sitni ali živčni, je imajo v trgovini toliko, da jo prodajajo. In stanovanje ter drug drugega blagoslovimo že pred »uradnim« svetim večerom. Tako »ta črnemu« malo zavežemo lovke ...

Božič je daleč od romantike. Bog, Vsemogočni (!), se je rodil kot navaden človek, ne v romantični štalici, ampak v štali, pa še nezakonski je bil. Ker je Bog, mislim, da

je prav dobro vedel, zakaj se je rodil. In misel na to, da bo s smrtjo na križu odrešil ljudi, ki mu za to ne bodo prav nič hvaležni – je daleč od romantike.

Tako (neromantično) je bilo tudi naše pričakovanje božiča pred nekaj leti. Peti otrok se nam je rodil tri mesece prezgodaj, s hudo pljučnico, z 950 grami. Ni zadihal, ob rojstvu je dobil oceno 0/0. Z ženo sva vsak dan s strahom hodila k njemu na intenzivno nego, ker nikoli nisva vedela, kaj naju čaka. In sva prišla tja in je bil ves moder zaradi premalo kisika. Ali pa so mu ponoči počila pljučka. In naslednji dan še enkrat. In še enkrat. Ali pa je dobil bolnišnično okužbo. Pa s transfuzijo še citomegalovirus. Aparat za dihanje je odpovedal, srček se mu je ustavljal, zdravnik naju je poklical in nama povedal, da ta otrok nima možnosti ...

V takem položaju tudi moški, kot sem jaz, ki vse zmore sam, ki ne joka (!), pade na kolena pred Bogom in prosi kot majhen otrok. Pravzaprav je neverjetno, a takrat sem situacijo lahko predal v Božje roke. Priznal, da sam nimam kaj

narediti, in mu zaupal, da On VE, zakaj je tako.

In je poskrbel. Z otrokom smo po sedmih mesecih težkih pretresov iz bolnišnice prišli ravno nekaj dni pred božičem. Romantika? Daleč od tega. Z aparatom za dihanje, kisikom, cevkami, poleg tega pa doma ni bilo več zdravnikov in sester, ki jih lahko pokličeš, ko te kaj skrbi. Ostala sva sama. V precejšnji »štali«. Žena je mislila, da ima astmo, ker jo je tiščalo v prsih, težko je dihala ... Diagnoza – strah.

Rabil sem preizkušnjo, da sem Bogu lahko priznal, da ga potrebujem. Zdaj, ko je otrok napredoval in živi brez aparatov, diha

sam, čeprav so ga zdravniki odpisali, pa bi spet rad SAM poskrbel za vse. Kam je izpuhtela ponižnost?

Seveda bomo tudi letos postavili jaslice, pospravili, peli in pekli potice. In tudi božično zgodbo, v kateri mora oči vsako leto nasotpati kot osliček, bomo zaigrali. To so lepe stvari, ki jih je prav ohraniti. A bodimo preprosti. In hvaležni. Za vse stvari, ki se nam zdijo samoumevne, pa to še zdaleč niso. In ne bojmo se zaupati Bogu in priznati, da marsičesa ne zmoremo sami. Ko v našo »štalo« stopi On, se vse uredi.

Klemen Lajevec

Moja izkušnja oznanjevanja

Še pred dobrim letom je bilo oznanjevanje zame nekaj težkega in neprijetnega. Predstavljala sem si, da je to prepričevanje ljudi v katolištvo. Nisem razumela, zakaj bi to počeli.

V šoli za evangelizacijo (ESM) v Paray-le-Monialu v Franciji, kjer sem bila eno šolsko leto, pa sem odkrila povsem drug pogled. Spoznala sem, da je evangelizacija nekaj naravnega, ko se zavem Božje ljubezni in zahrepenim po tem, da bi jo spoznali tudi drugi. Ko vidim, koliko bolj smiselno in lepo je moje življenje, ko sprejem vanj Boga, si to želim deliti z drugimi. Ljubezen do bližnjega me vabi, da oznanjam to veselje, veselo novico, da nas Bog ljubi.

V šoli za evangelizacijo smo imeli kar nekaj izkušenj misijona na ulici ali po stanovanjskih blokkih. Po dva in dva smo šli od vrat do vrat in ljudi vabili na primer k božični maši ali k obredom velikega tedna ter na dogodke, ki smo jih pripravili v času misijona. Hkrati pa smo se z njimi pogovarjali o svoji veri in o vsem, na kar je nanese pogovor.

Med enim od takih misijonov sva s prijateljico pozvonili pri gospodu, ki je bil zelo presenečen nad najinim obiskom, a naju je bil vesel. Povedal nama je, da ne pozna vere, a se je v življenju znašel na točki, ko mora nekaj spremeniti. Za sabo je imel daljše obdobje depresije, bil je brez dela in osamljen. Teden dni pred najinim obiskom je na steno obesil križ, ne da bi dobro vedel, zakaj je to storil. Pogovarjali smo se skoraj eno uro. Podarili sva mu žepno Sveto pismo, ki ga je z veseljem sprejel. Seznanili sva ga tudi z urniki svetih maš in naših dejavnosti v tednu misijona. Pred odhodom sva zanj molili, nato pa smo se poslovili v veselju in pričakovanju, da se še vidimo.

Zanj in za vse druge osebe, ki smo jih srečali in spoznali med misijonom, smo molili s celotno skupino. Res je bilo lepo videti, koliko ljudi se je dotaknilo, kar smo počeli.

Ta primer mi je ostal še posebej zapisan v srcu tudi zato, ker sem videla sad našega srečanja. Navadno sadov ne vidimo, zato je evangelizacija težka. Hitro dobimo

občutek, da ni rezultatov. Omenjeni gospod pa je še isti teden prišel na večer usmiljenja (večer z molitvijo, petjem, adoracijo, možnostjo spovedi), ki smo ga pripravili v sklopu misijona. Začel je prihajati k nedeljskim svetim mašam. Večkrat smo rekli kakšno besedo in vsakič je bil zelo vesel, ko je govoril o novem življenju, ki ga je odkril. V župniji se je dogovoril tudi za pripravo na prejem zakramentov. Po več kot pol leta, ko sem bila spet v Paray-le-Monialu, sem

ga srečala pri skupini, ki se vsak teden zbira ob molitvi in petju. Bila sem zelo vesela, da ga vidim. V molitvi se je zahvalil za šolo evangelizacije, po kateri mu je Bog dal milost, da na novo zaživi.

Srečanje mi bo za vedno ostalo v spominu, saj mi je pokazalo, kako lahko preprost obisk s pričevanjem o naši veri nekomu spremeni življenje.

Urša Tržan

Knjiga in čaj

Tvoja luč nam podarja upanje

*P*red koncem leta se bomo srečali ob knjigi *Tvoja luč nam podarja upanje*, ki jo je napisal *Anselm Grün*.

December je za kristjane mesec, ko se učimo pričakovati. V današnjem času postajamo zelo neučakani, željni instantnih rešitev, vse se mora zgoditi takoj. Gospod pa nam ponuja dar pričakovanja. Vsak dan v nas raste napetost, da prihaja božični praznik, da prihaja On. Advent je čudovit čas. Lahko se pripravimo na veliki obisk, na veliko rojstvo.

Kadar doma pričakujemo goste, pospravljamo, kuhamo, se polepšamo, in kar je najpomembnejše – se veselimo. Če je v nas vse polno teme in prahu, naš gost nima kam priti. Zato se pripravimo tudi na to veliko Luč, ki bo razsvetlila našo temo. Vsak dan posebej, da bo vse manj teme. Luč bo rasla v našem srcu in vse bo svetlo. Pripravimo prostor Gospodu, pripravimo prostor svojemu bližnjemu, da bo začutil, da je dobrodošel, sprejet in spoštovan.

Vsi ljudje nosimo v sebi Božje dostojanstvo, z grehom pa ga izgubljam in postajamo podobni senci sebe in Boga.

Gospod prihaja, da ne bi bili sami. Prihaja, da bi nam odpustil, kot bomo mi odpustili vsem, ki so nas ranili. Prihaja za vsakogar od nas, da nas prime za roko in nas vpraša:

»Kako ti gre? Ti je dobro? Mogoče trpiš? Pogum! Jaz sem s teboj in ti bom pomagal, kajti premagal sem vso temo tega sveta. Prišel sem, da bi imeli luč in da bi jo imeli v izobilju.«

Želimo vam lepo pričakovanje.

Zdenka Sušec

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN:

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

zupnija.lj-zale@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Primož Brovč

Helena Reberc

OBLIKOVANJE: Barbara Paternoster

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: Klemen Lajevec, splet

URNIK SVETIH MAŠ:

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 18.00

SOBOTE: 18.00

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI:

ponedeljek, torek, četrtek
in petek od 8.30 do 9.30
od 17.00 do 17.45

*Ni nam treba
iskati sreče. Če
imamo ljubezen
do drugih, nam
bo dana. Je
namreč božji dar.
(Sv. Mati
Terezija)*

Pričakujemo ...

SOBOTA / 1. DECEMBER	<ul style="list-style-type: none"> ■ ob 10.00 delavnica izdelovanja adventnih venčkov v veroučni učilnici ■ ob 11.00 sveta maša za starejše, bolne in invalidne osebe ter bolniško maziljenje v cerkvi Vseh svetih, sledi druženje
SREDA / 5. DECEMBER	ob 19.00 Miklavžev večer z igro in obdarovanjem v cerkvi Vseh svetih
PETEK / 7. DECEMBER	<ul style="list-style-type: none"> ■ prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih ■ adoracija od 19.00 do 22.00
SOBOTA / 8. DECEMBER	brezmadežno spočetje Device Marije, slovesni praznik: svete maše ob 9.00 in 18.00
NEDELJA / 9. DECEMBER	Miklavževa nedelja: po vseh svetih mašah druženje ob dobrotah, čaju in kuhanem vinu
TOREK / 11. DECEMBER	ob 18.45 večer Knjiga in čaj v župnijski knjižnici, brali bomo knjigo Anselma Grüna <i>Tvoja luč nam podarja upanje</i>
SREDA / 12. DECEMBER	ob 18.45 sestanek župnijske Karitas
SOBOTA / 15. DECEMBER	od 15.30 do 17.30 delavnica izdelovanja božično-novoletnih voščilnic v veroučni učilnici
PONEDELJEK / 17. DECEMBER	začetek božične osemdnevnice: k svetim mašam (med tednom ob 18.00, v nedeljo, 23. decembra, ob 10.00) vabljeni družine z otroki, saj bomo Marijo in Jožefa spremljali na poti proti Betlehemu
PONEDELJEK / 24. DECEMBER	SVETI VEČER: prva sveta maša ob 18.00, slovesna polnočnica ob 24.00, »polnočnica« v Tomačevem ob 22.00
TOREK / 25. DECEMBER	BOŽIČ, praznik Jezusovega rojstva: slovesne svete maše ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00
SREDA / 26. DECEMBER	<ul style="list-style-type: none"> ■ Sveti Štefan (dan samostojnosti in enotnosti): svete maše ob 9.00 in 18.00, v Tomačevem ob 8.00 ■ ob 19.00 božični koncert skupine Tvoj glas
NEDELJA / 30. DECEMBER	praznik svete družine: pri sveti maši ob 10.00 blagoslov otrok
PONEDELJEK / 31. DECEMBER	SILVESTRSKI VEČER, drugi sveti večer: ob 19.00 zahvalna sveta maša ob sklepu leta, sledi čaj in druženje.
TOREK / 1. JANUAR	MARIJA, SVETA BOŽJA MATI, NOVO LETO: svete maše ob 9.00 in 18.00, v Tomačevem ob 18.00